

Овако је то било
Бранко Стевановић

Писани рад текст

Књига „Овако је то било“, Бранка Стевановића нам пружа разне занимљиве приче, које су свака на свој начин посебне. Бранко Стевановић нам у овој књизи пружа 28 занимљивих прича од којих сам издвојио две приче које су на мене оставиле јак утисак, а то су :
“Дечаки из библиотеке “ и “Декин лет” .

У првој причи ради се о томе како дечаки не би требало да су у библиотеци, већ да су напоље и да се играју. Моје мишљење је да је библиотека место за све, за девојчице, дечаке, младе и старе. Ја када одем у библиотеку скроз заборавим на време и задржим се сатима. Када сам кренуо да читам причу био сам благо разочаран, јер је писац рекао да је библиотека само за девојчице, али кад сам дошао да краја и када је писац рекао да се само шали било ми је драго, јер сад обојица делимо исто мишљење о библиотеци. Деца која иду у библиотеку нису ништа другачија и посебна, али можда ипак јесмо мало... ипак смо мало маштовитији.

У причи Декин лет препознао сам нешто мени познато, зато што је иста ситуација и у мојој кући, када мој млађи брат мени говори како тата зна да лети, а ја се смејем као пао са Марса . У причи се ради о томе када је писац био мали и мислио да му је деда полетео, а сестра, као и уредница којој препричава цео догађај му говоре да је полудео и да треба да посети психијатра. Оно што ме је највише засмејало у овој причи јесте то што је деда заправо само папагај из кавеза.

Поред ове две приче, има још занимљивих, као на пример прича о томе како је писац са три године покушао да побегне од куће, али је огладнео, па се вратио назад. Има и прича о Елвири, његова васпитачица из вртића, која је писца научила свашта и најбитније, волела га је. Вероватно је зато допуштала да јој се песник кад је био мали попне и на главу.

Ова књига ми се јако свидела и натерала ме је да маштам и смишљам неке своје приче које ћу кад порастем, надам се, написати и направити своју књигу.`